

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cazacu Dorin în numele inculpaților Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Vasilos Victor Xxxxx, născut la xxxxx, originar din
Xxxxx și domiciliat în Xxxxx;

Pușcaș Stanislav Xxxxx, născut la xxxxx, originar
din Xxxxx și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 14.11.2011 – 20.07.2012;
2. Instanța de apel : 12.12.2012 – 17.12.2014;
3. Instanța de recurs ordinar : 27.02.2015 – 02.06.2015;
4. Instanța de apel : 23.07.2015 – 25.01.2017;
5. Instanța de recurs ordinar : 10.04.2017 – 30.05.2017;
6. Instanța de apel : 23.06.2017 – 15.11.2018;
7. Instanța de recurs ordinar : 27.12.2018 – 13.02.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Glodeni din 20 iulie 2012, a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.44, 324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că există circumstanțe ce exclud tragerea lor la răspundere penală.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, prin rechizitoriu, Vasilos Victor se învinuiește că, activând în baza ordinului MAI Xxxxx din 04.02.2011 în calitate de inspector auto de stat la Secția Poliției Rutiere al IP Glodeni și Pușcaș Stanislav, activând în baza ordinului nr.Xxxxx din 10.06.2011 în calitate de inspector patrulare rutieră al SPR al IP Glodeni, ambii fiind persoane cu funcții de răspundere, având în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, abilitați

în corespundere cu art.2 al Legii cu privire la poliție nr.416-XII din 18.12.1990 cu funcții de apărare a vieții, sănătății, onoarei, demnității, drepturilor, libertăților, intereselor și averii cetățenilor de atentate criminale și atentate nelegitime, acceptând restricțiile impuse de prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interesele persoanei, de grup sau alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând în mod intenționat și din interes material au comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe.

Astfel, acționând în comun prin participatie simplă, începând cu data 06.09.2011, prin extorcare au pretins de la Hadîrcă Vladimir mijloace bănești, ce nu li se cuvin în sumă totală de 2000 lei, pentru a nu întreprinde acțiuni ce țin de atribuțiile lor de serviciu, exprimate prin eliberarea acestuia de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate sau absenței acesteia, precum și restituirea permisului de conducere a mijlocului de transport, ridicat ilegal de la el de către Vasilos Stanislav la data de 06.09.2011, în cadrul examinării materialului înregistrat în RE-2 a IP Glodeni cu nr.2157 din 02.09.2011, bani care, la data de 10.09.2011, în jurul orei 08.40, au fost transmiși lui Pușcaș Stanislav în automobilul de model „Dacia”, cu nr/î XXXXX, ce staționa la intersecția străzilor Zgârcea și Halippa din or. Glodeni, care erau destinați ambilor colaboratori, ce au organizat comiterea respectivei infracțiuni, fapt după care Vasilos Victor i-a transmis lui Pușcaș Stanislav pentru înmânare lui Hadîrcă Vladimir permisul de conducere pe numele acestuia, acțiune care însă nu s-a efectuat din motivul reținerii ambilor inculpați în flagrant de către colaboratorii Direcției Generale Teritoriale Nord a Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției a R. Moldova.

3. Nefiind de acord cu sentința au contestat-o cu apel procurorul și avocatul D. Cazacu în numele inculpaților S.Pușcaș și V.Vasilos, solicitând:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.44, 324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal la câte 5 ani închisoare, fiecare, cu amendă în mărime de 1700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de trei ani, fiecare.

În susținerea argumentelor sale, procurorul a invocat că instanța a dat o interpretare eronată modificărilor operate la art.123 Cod penal, fapt ce a dus la o concluzie greșită referitor la aplicabilitatea în speță a principiului retroactivității legii penale, considerându-se că inculpații nu întrunesc elementele subiectului special al infracțiunii de corupere pasivă; - instanța incorect a aplicat prevederile art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, care prevăd temeiurile de drept pentru încetarea procesului penal, stipulate la art.275 pct. 2)-9) și 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală, precum și în cazurile prevăzute de art.53-60 Cod penal; - prin modificările operate la data de 02.12.2011 la art.324 alin.(1) Cod penal, doar s-a concretizat subiectul special al infracțiunii de corupere

pasivă, acesta din „persoană cu funcție de răspundere” a primit statut de „persoană publică și persoană publică străină”, fiind modificat în același sens și conținutul art.123 alin.(2) Cod penal, astfel, reieșind din anexa nr.1 la Legea nr.158-XVI din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art.18 din Legea nr.416-XII din 18.12.1990 cu privire la poliție, care stipulează, că: „Personalul poliției este compus din colaboratori ai poliției, funcționari publici și personal contractual, ce desfășoară autorități auxiliare”, rezultă că colaboratorii de poliție sunt atât persoane cu funcții de răspundere, cât și persoane publice, ce cad sub incidența art.123 alin.(1) Cod penal, respective, fiind pasibili răspunderii penale, prevăzută de art.324 alin.(1) și (2) Cod penal, astfel inculpații sunt subiecți ai infracțiunii de corupere pasivă; - aplicabilitatea în speță a prevederilor art.10 Cod penal, nu exclude caracterul infracțional al faptei penale, nu ușurează pedeapsa penală sau în careva mod ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea, ci dimpotrivă înăsprește răspunderea penală pentru infracțiunile de corupere pasivă și cele conexe, lărgind astfel cercul subiecților ce cad sub incidența noțiunii de persoană publică; - în cauza dată au fost administrate suficiente probe, care denotă caracterul infracțional al faptei comise de inculpați, aceasta găsindu-și confirmare prin declarațiile martorului V.Hadîrcă și a celor depuse în cadrul ședinței de judecată de către specialistul, A.Zlipca, precum și prin probele scrise, anexate la materialele cauzei penale ce se referă la acțiunile procesuale întreprinse de către organul de urmărire penală în vederea descoperirii crimei și constatării persoanelor ce se fac vinovate de comiterea ei;

- avocatul D.Cazacu în numele inculpaților S.Pușcaș și V.Vasilos, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare a acestora de sub învinuirea formulată în rechizitoriu, pe motiv că acțiunile lor nu întrunesc elementele infracțiunii de corupere pasivă, prevăzute la art.44, 324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, invocând că inculpații au fost supuși unei insinuări și provocări a coruperii pasive, că din probele administrate rezultă lipsa motivului comiterii acestei infracțiuni, în fapt fiind lipsă de logică în extorcarea pretinsei sume de 2000 lei, într-o situație post factum, pentru careva acțiuni ilegale, presupuse a fi neînregistrate, o parte din probele administrate pe caz, au fost colectate cu încălcarea normelor de procedură penală urmând a fi excluse ori apreciate critic, și anume înregistrările video ce stau la baza acușării, din care rezultă că ele au fost efectuate la 18.05.2009, pe când pretinsa faptă datează cu 06.09.2011, iar din procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea de imagini (f.d.30-34), rezultă că acțiunile filmate au avut loc la 06.09.2011, ora 08.40 și la materialele cauzei penale lipsesc date referitor la autorizarea aparatului de înregistrare video, contrar prevederile art.132² alin.(2) Cod de procedură penală, fapt confirmat în ședința de judecată de către specialistul A.Zlipca; - procesele-verbale de percheziție corporală a lui S.Pușcaș și cel de percheziție a automobilului de model „VAZ 2107”, la fel, conform art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, sunt inadmisibile ca probe, deoarece ambele procese sunt date cu aceeași dată și oră, la care ar fi participat S.Pușcaș, dar locul întocmirii acestora este absolut diferit, ceea ce pune la îndoială posibilitatea aflării lui concomitente la aceeași oră în locuri diferite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2014, apelurile declarate de procuror și avocatul D.Cazacu în numele inculpaților, recunoscut ca fiind depus în termenul de atac, au fost admise, casată total hotărârea atacată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care *Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav* au fost achitați în baza art.44, 324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a conchis că incorect prima instanță, deși a concluzionat că în acțiunile inculpaților nu persistă elementele infracțiunii imputate, deoarece aceștia nu sunt subiecții ei, a dispus încetarea procesului penal, pe motiv că există circumstanțe ce exclud tragerea lor la răspundere penală, pe când în conformitate cu art.390 Cod de procedură penală, urma să pronunțe o sentință de achitare.

La fel, instanța de apel a considerat incorectă soluția instanței privind încetarea procesului penal în temeiul retroactivității legii penale, care ar fi exclus „persoana cu funcție de răspundere” din domeniul de aplicare a art.123 și respectiv art.324 Cod penal.

Totodată, instanța de apel, reluând cercetarea judecătorească, analizând probatoriul administrat, a conchis că în cauza dată a avut loc o provocare a coruperii pasive din partea colaboratorilor CCCEC prin intermediul martorului V.Hadîrcă, deoarece acțiunile de corupere pasivă pretinse a fi comise de inculpați, își au începutul peste câteva zile de la impactul rutier, astfel instanța a considerat neîntemeiată acuizarea adusă inculpaților referitor la estorcarea banilor în legătură cu exercitarea sau neexercitarea atribuțiilor profesionale, deoarece la acel moment decăzuse de drept posibilitatea atragerii lui V.Hadîrcă la răspunderea contravențională pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, el nefiind supus în termen examenului medical în vederea constatării ei. Astfel, la momentul sesizării organelor anticorupție, de facto, lipsea o suspiciune rezonabilă privind infracțiunea în curs de pregătire. Cu atât mai mult că, până la acel moment CCCEC nu dispunea de careva date obiective referitor la implicarea anterioară a celor doi inculpați în cazurile de corupție și că aceasta ar fi avut loc fără implicarea lor. În acest aspect, instanța de apel a indicat cauzele de la CEDO, și anume *Pareniuc vs Moldova*, *Vanyan vs Rusia* și *Ramanauskas vs Lituania*.

De asemenea, instanța de apel a considerat că conținutul stenogramei descifrărilor convorbirii întreținute între V.Hadîrcă și S.Pușcaș nemijlocit la momentul comiterii crimei, nu confirmă temeinicia acuzațiilor aduse ultimilor, ci dimpotrivă denotă caracterul provocator al discuției întreținute de către V.Hadîrcă, iar prin faptul că pe mâinile inculpaților lipsesc particulele de praf luminiscent, denotă veridicitate declarațiilor făcute de către inculpați, precum că ei nu au pretins și, respectiv, nu au acceptat primirea de la V.Hadîrcă a careva sume de bani în vederea soluționării pozitive în favoarea lui a cazului de accident rutier, iar depistarea în cadrul percheziției în automobilul de serviciu a sumei de 2000 lei, reprezintă datoria, pe care partea vătămată o avea față de S.Pușcaș, pe care i-a restituit-o.

Respectiv, instanța de apel a reținut că înzestrarea tehnică a lui V.Hadîrcă în vederea întregirii discuțiilor cu inculpații, a avut loc contrar prevederilor art.132² alin.(2) Cod de procedură penală și între conținutul procesului-verbal de percheziție a

automobilului condus de S.Puşcaş și conținutul procesului-verbal de percheziție corporală există o neconcordanță privind datele incluse în aceste procese-verbale, care datează a fi petrecute concomitent, cu participarea aceluiași specialist A.Zlipca, care în instanță a negat posibilitatea filmării concomitente a două acțiuni procesuale diferite, în locuri diferite, în condițiile când locul reținerii nemijlocite a lui S.Puşcaş nu corespunde locului staționării automobilului său de serviciu.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocând că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece instanța de apel a ignorat probele prezentate de partea acuzării care dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate; - incorect instanța a constatat necorcordanța datelor incluse în conținutul procesului-verbal de percheziție a automobilului de serviciu condus de S.Puşcaş cu cele din conținutul procesului-verbal de percheziție corporală, care datează ca fiind înfăpuite concomitent, deoarece martorul A.Zlipca, specialist la CCCEC, a explicat că funcțiile de programare a aparatelor video și audio, utilizate la operațiunea reținerii, nu permit corectarea datei și orei, însă înregistrările audio și video au fost efectuate în ziua de 10.09.2011, acțiunile fiind efectuate pe rând. Între timp se întocmea primul proces-verbal, după care se dădea citirii în cameră și ulterior, se trecea la citirea celui de-al doilea proces-verbal întocmit, de aceea există coincidențe între orele finisării acțiunilor de urmărire penală; - instanța incorect la baza soluției de achitare a reținut că inculpații nu au pretins și, respectiv, nu au acceptat primirea de la V.Hadîrcă a careva sume de bani în vederea soluționării pozitive în favoarea lui a cazului de accident rutier, fiindcă lipseau pe mâinile inculpaților particule de praf luminiscent, deoarece depuneri de substanță specială pe mâinile inculpaților nici nu puteau să existe, ei nu au luat banii în mâini, aceștea fiind puși, la indicația lui S.Puşcaş, de către V.Hadîrcă în „bardacioc”-ul automobilului de serviciu condus de către S.Puşcaş, care ulterior a explicat că banii au fost aduși pentru restituirea datoriei, pe când această versiune nu poate fi acceptată, de rând ce V.Hadîrcă este o persoană necunoscută inculpaților; - versiunea inculpatului cu privire la presupusa datorie este combătută prin conținutul stenogramei din 11.09.2011, dintre V.Hadîrcă și S.Puşcaş și din această convorbire nu se denotă un caracter provocator al discuției întreținute; - neîntemeiată este și constatarea instanței că la momentul estorcării banilor în legătură cu exercitarea sau neexercitarea atribuțiilor de serviciu decăzuse posibilitatea tragerii la răspundere contravențională a lui V.Hadîrcă pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fiindcă la sosirea la fața locului inculpații V.Vasilos și S.Puşcaş n-au întreprins măsurile care nu suferă amânare pentru stabilirea tuturor circumstanțelor tamponării automobilului lui V.Hadîrcă și să-l supună examenului medical întru constatarea stării de ebrietate, stabilirea martorilor oculari, dar i-au spus lui V.Hadîrcă să vină a două zi la Inspectoratul de poliție să aducă actele pe automobil și martori; - nu au fost întreprinse măsuri nici în data de 06.09.2012, când V.Hadîrcă s-a prezentat fără actele

solicitate și fără martori, și nici la 08.09.2012, când V.Hadîrcă s-a prezentat fără martori, dar cu acte, că V.Hadîrcă se afla în stare de ebrietate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții de Supreme de Justiție din 02 iunie 2015, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În procesul de examinare a legalității deciziei instanței de apel, prin prisma celor invocate în recursul declarat de procuror, instanța de recurs a constatat că instanța de apel, ajungând la concluzia de achitare a inculpaților prin declararea inadmisibilității probelor administrate de către urmărirea penală ca fiind obținute prin provocare, nu a examinat minuțios circumstanțele cauzei și nu a dat apreciere sub toate aspectele probelor administrate, nu a întreprins acțiunile necesare pentru stabilirea adevărului și existenței actului de provocare. Instanța nu a examinat și nu a indicat faptul, dacă până la momentul provocării au existat suspiciuni obiective confirmate prin probe, că inculpații ar fi fost implicați în acțiuni infracționale, înainte de implicarea colaboratorilor CCCEC, prin intermediul lui V.Hadîrcă, de rând ce la momentul reținerii la inculpați a fost depistată suma de bani marcată și permisul de conducere pe numele lui V.Hadîrcă, fapt ne negat de către inculpați, care coroborează cu declarațiile martorului V.Hadîrcă, că permisul de conducere a fost ridicat înainte de pornirea urmăririi penale și depunerea cererii de către martorul V.Hadîrcă la organul de urmărire penală, iar vreo cauză administrativă cu privire la conducerea de către V.Hadîrcă a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică nu a fost înregistrată la IP Glodeni, fiind înregistrată numai cauza administrativă la solicitarea lui V.Hadîrcă cu privire la accidentul rutier în urma căruia i-a fost deteriorat automobilul. Motivul provocării nu a fost invocat nici de inculpați, nici de partea apărării în cadrul urmăririi penale, cercetării judecătorești, fiind invocată doar încălcarea esențială a prevederilor legii de procedură penală.

Declarând inadmisibilitatea unora dintre probele administrate pe motivul încălcării normelor de procedură penală, instanța de apel nu a verificat faptul, dacă pe parcursul urmăririi penale, după finisarea acesteia sau în instanța de judecată, inculpații sau apărătorii acestora au invocat nulitatea actelor de procedură penală, deși potrivit materialelor cauzei asemenea solicitări din partea apărării nu au parvenit.

Respectiv, instanța de recurs a constatat că este eronată și concluzia instanței de apel cu privire la respectarea de către avocatul D.Cazacu a termenului de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2017, au fost admise apelurile declarate de către procuror și de avocatul D.Cazacu în numele inculpaților V.Vasilos și S.Pușcaș, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- *Vasilos Victor* a fost achitat de sub învinuirea în baza art.44, 324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost savârșită de inculpat.

- *Pușcaș Stanislav* a fost recunoscut vinovat în baza art.324 alin.(4) Cod penal, cu încetarea procesului penal în baza art.60 Cod penal, pe motivul expirării termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

Instanța de apel, rejudecând cauza și evaluând materialul probator administrat, a conchis că apelul avocatului D.Cazacu în numele inculpaților V.Vasilos și S.Pușcaș este declarat în termenul stabilit de lege, iar probele prezentate de partea acuzării dovedesc vinovăția numai a inculpatului S.Pușcaș, reieșind din faptul că banii și permisul de conducere pe numele lui V.Hadîrcă au fost ridicate de la S.Pușcaș, și convorbirile au fost duse doar între V.Hadîrcă și S.Pușcaș.

Respectivele acțiuni au fost încadrate în baza art.324 alin.(4) Cod penal, ca corupere pasivă, adică persoana publică ce pretinde și primește bani, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiunile lui de serviciu, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

Instanța de apel, reținând prevederile art.10 alin.(1) Cod penal, a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.324 alin.(4) Cod penal, pe motiv că legea penală nouă, după adoptarea hotărârii primei instanțe este mai favorabilă pentru inculpatul S.Pușcaș, deoarece îi ameliorează situația, dar reieșind din faptul că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, este una mai puțin gravă, comisă la 06.09.2011, de la care au expirat mai mult de 5 ani, procesul penal în temeiul art.60 Cod penal, 332 alin.(1) Cod de procedură penală, urmează a fi încetat, în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală.

În concluzie, instanța de apel a reținut că careva probe în confirmarea acțiunilor de corupție din partea lui V.Vasilos nu au fost prezentate instanței și din aceste considerente, în conformitate cu prevederile art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, acesta urmează a fi achitat de sub învinuirea formulată în baza art.44,324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

8. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare :

- procurorul prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că instanța neîntemeiat a dispus achitarea inculpatului V. Vasilos de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.44, 324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, pe când probele examinate în instanță demonstrează integral vinovăția ambilor inculpați, deoarece aceștia prin extorcare au pretins de la V.Hadîrcă mijloace bănești în sumă de 2000 lei, pentru a nu-l supune controlului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate sau absenței acesteia, precum și restituirea permisului de conducere a mijlocului de transport, ridicat ilegal de către V.Vasilos la 06.09.2011, circumstanțe care rezultă din declarațiile martorului V.Hadîrcă și actele cauzei - procesele-verbale de primire a plângerii, de percheziție corporală, a autoturismelor Vaz 2107 și Dacia, de interceptare și înregistrare de imagini, cu stenograma comunicărilor între V.Hadîrcă și S.Pușcaș, de examinare a documentelor din 14.09.2011 și 22.09.2011, de examinare a documentelor ridicate în cadrul acțiunilor de urmărire penală efectuate în urma reținerii în flagrant delict a lui V.Vasilos și S.Pușcaș;

- avocatul D.Cazacu în numele inculpatului S.Pușcaș prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea inculpatului S.Pușcaș pe învinuirea adusă, pe motiv că incorect instanța de apel a constatat că permisul de conducere a lui V.Hadîrcă a fost ridicat de la S.Pușcaș în urma percheziției

corporale, pe când acesta a fost uitat și lăsat pe masa biroului de serviciu a lui V.Vasilos în incinta SPT a IP Glodeni la data de 09.09.2011, fapt confirmat prin declarațiile inculpaților și a martorului Gh.Ivanov; - probele ce au stat la baza acuzațiilor și condamnării lui S.Pușcaș sunt neconcludente, nepertinente și ilegale, deoarece interceptările audio/video au fost efectuate la o altă dată decât cea indicată în actele procesuale, ceea ce, potrivit art.94, 251 și 252 Cod de procedură penală, duce la nulitatea acestora; - învinuirea adusă și soluția pronunțată de instanța de apel prin care l-a recunoscut vinovat pe S.Pușcaș de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal, este una neclară prin faptul că S.Pușcaș nu avea în competența sa materialele cauzei privind comiterea accidentului și nici alte probe privind conducerea mijlocului de transport de către V.Hadîrcă în stare de ebrietate, și deci, nu putea fi condamnat în baza acestei norme penale.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017, au fost admise recursurile ordinare declarate de procurorul Pasat Liliana și de avocatul Cazacu Dorin în numele inculpatului Pușcaș Stanislav, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

10. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a considerat că instanța de apel a tras o concluzie pripită privind achitarea inculpatului V.Vasilos și reîncadrarea acțiunilor inculpatului S.Pușcaș în baza art.324 alin.(4) Cod penal, în situația în care instanța nu a efectuat o verificare multilaterală, detaliată și obiectivă a probelor prezentate de partea acuzării și a circumstanțelor de fapt ale cauzei, întru stabilirea împrejurărilor importante pentru justa soluționare a cauzei.

Prin urmare, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării acestora. Prin asemenea judecare a cauzei, instanța de apel prematur a concluzionat că fapta nu a fost comisă de către V.Vasilos, iar acțiunile lui S.Pușcaș urmează a fi reîncadrate în baza art.324 alin.(4) Cod penal, devreme ce probele prezentate de procuror în sprijinul învinuirii, chiar și cele la care a făcut referire instanța de apel, nu și-au găsit o apreciere sub toate aspectele, completă și obiectivă.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Bălți din 15 noiembrie 2018, apelul declarat de avocatul D. Cazacu în numele inculpaților Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav a fost respins ca depus peste termen.

Apelul declarat de procurorul M. Dumbravan a fost admis, sentința casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Vasilos Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (în redacția legii de pînă la 25.02.2014) cu stabilirea pedepsei de 5 (cinci) ani închisoare, cu amendă în mărime de 1700 (o mie șapte sute) unități convenționale, echivalentul a 34000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

Puşcaş Stanislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (în redacția legii de pînă la 25.02.2014) cu stabilirea pedepsei de 5 (cinci) ani închisoare, cu amendă în mărime de 1700 (o mie șapte sute) unități convenționale, echivalentul a 34000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

12. Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că referitor la apelul declarat de avocatul D. Cazacu în numele inculpaților Vasilos Victor și Puşcaş Stanislav, acesta este depus peste termenul prevăzut de lege pentru contestarea sentinței din 20.07.2012.

Apreciind probele pe cauză, declarațiile inculpaților, martorilor, materialele din dosar din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și luând în considerație cele menționate mai sus, instanța de apel a reținut în sarcina inculpaților următoarele:

Inculpatul Vasilos Victor, activând în funcția de inspector auto de stat al Secției Poliției Rutiere din cadrul CRP Glodeni, numit în această funcție prin ordinul MAI Nr. 25 EF. din 04.02.2011, fiind astfel persoană cu funcție de răspundere, avînd în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, abilitată potrivit prevederilor art. 2 a Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18.12.1990 cu funcții de apărare a vieții, sănătății, onoarei, demnității, drepturilor, libertăților, intereselor și averii cetățenilor de atentate criminale și alte atentate nelegitime, acceptînd concomitent benevol restricțiile impuse de prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr. 90-XVI din 25.04.2008 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup sau alte interese decît cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționînd în mod intenționat și din interes material, a comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe:

Astfel, acționînd în comun prin participație simplă cu inspectorul patrulare rutieră al Secției Poliției Rutiere din cadrul CRP Glodeni Puşcaş Stanislav, intenționat și din interes material, începînd cu data de 06 septembrie 2011, prin extorcare au pretins de la cet. Vladimir Hadîrcă mijloace bănești ce nu li se cuvin în sumă totală de 2000 lei BNM, pentru a nu întreprinde acțiuni ce țin de atribuțiile de serviciu a acestora, exprimate prin eliberarea lui Vladimir Hadîrcă de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate sau a absenței acesteia și pentru eliberarea permisului de conducere a mijlocului de transport ridicat ilegal la data 06.09.2011 de la nominalizatul de către Vasilos Victor în cadrul examinării materialului înregistrat în Re-2 a CRP Glodeni cu nr. 2157 din 02.09.2011, bani care la 10.09.2011 aproximativ în jurul orelor 08:40 min. au fost transmiși de Vladimir Hadîrcă lui Puşcaş Stanislav în automobilul de modelul „Dacia” cu numărul de înmatriculare XXXXX care staționa la intersecția străzilor Zgîrcea și Halippa din or. Glodeni și care erau destinați pentru ambii colaboratori ce au organizat comiterea infracțiunii respective, fapt după care Vasilos Victor i-a transmis lui Puşcaş Stanislav permisul de conducere pe numele lui Vladimir Hadîrcă pentru înmînare ultimului, acțiune

care însă nu s-a efectuat pe motivul reținerii în flagrant a lui Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav de către colaboratorii Direcției Generale Teritoriale Nord a Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției a Republicii Moldova.

Inculpatul Pușcaș Stanislav, activând în funcția de inspector patrulare rutieră al Secției Poliției Rutiere din cadrul CRP Glodeni, numit în această funcție prin ordinul MAI Nr. 226 EF. din 10.06.2011, fiind astfel persoană cu funcție de răspundere, avînd în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, abilitată potrivit prevederilor art. 2 a Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18.12.1990 cu funcții de apărare a vieții, sănătății, onoarei, demnității, drepturilor, libertăților, intereselor și averii cetățenilor de atentate criminale și alte atentate nelegitime, acceptînd concomitent benevol restricțiile impuse de prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr. 90-XV1 din 25.04.2008 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup sau alte interese decît cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționînd în mod intenționat și din interes material, a comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe:

Astfel, acționînd în comun prin participație simplă cu inspectorul auto de stat al Secției Poliției Rutiere din cadrul CRP Glodeni Vasilos Victor, intenționat și din interes material, începînd cu data de 06 septembrie 2011, prin extorcare au pretins de la Vladimir Hadîrcă mijloace bănești ce nu li se cuvin în sumă totală de 2000 lei BNM, pentru a nu întreprinde acțiuni ce țin de atribuțiile în sumă totală de 2000 lei BNM, pentru a nu întreprinde acțiuni ce țin de atribuțiile de serviciu a acestora, exprimate prin eliberarea lui Vladimir Hadîrcă de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate sau a absenței acesteia și pentru eliberarea permisului de conducere a mijlocului de transport ridicat ilegal la data 06.09.2011 de la nominalizatul de către Vasilos Victor în cadrul examinării materialului înregistrat în Re-2 a CRP Glodeni cu nr. 2157 din 02.09.2011, bani care la 10.09.2011 aproximativ în jurul orelor 08:40 min. au fost transmiși de Hadîrcă Vladimir lui Pușcaș Stanislav în automobilul de modelul „Dacia” cu numărul de înmatriculare XXXXX care staționa la intersecția străzilor Zgîrcea și Halippa din or. Glodeni și care erau destinați pentru ambii colaboratori ce au organizat comiterea infracțiunii respective, fapt după care Vasilos Victor i-a transmis lui Pușcaș Stanislav permisul de conducere pe numele lui Vladimir Hadîrcă pentru înmînare ultimului, acțiune care însă nu s-a efectuat pe motivul reținerii în flagrant a lui Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav de către colaboratorii Direcției Generale Teritoriale Nord a Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției a Republicii Moldova.

Instanța de apel a conchis că acțiunile inculpaților Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav pe deplin se încadrează în prevederile art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (în redacția legii de pînă la 25.02.2014), care era în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și sancțiunea căreia este mai blîndă, adică - coruperea pasivă, cu următoarele semne de calificare: fapta persoanei cu funcții de răspundere (persoană publică) care pretinde și primește bani ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiunile ei de

serviciu, acțiuni săvârșite cu extorcarea de bunuri de două persoane în participație simplă prin coautorat.

Analizând probele administrate de instanța de fond, materialele cauzei, Colegiul penal a reținut, că la examinarea cauzei respective nu s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța nu a cercetat cauza multiaspectual, nu a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate nu a reținut just starea de fapt pe cauză.

Colegiul penal a menționat, că soluția instanței de fond privind încetarea procesului penal de învinuirea lui Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal din motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, este nefondată și contravine bazei probante existente pe cauză, cercetată în instanța de apel la demersul părții acuzării, care nu a fost pe deplin verificată și apreciată la justa valoare.

La demersul părții acuzării a fost reluată cercetarea judecătorească, în baza art. 413 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate în prima instanță. Concluzia instanței de apel s-a bazat pe probele cercetate în ședința instanței de apel, în care au fost audiați: inculpatul Vasilos Victor, inculpatul Pușcaș Stanislav, martorul Ivanov Gheorghe, martorul Hadîrcă Vladimir, martorul Zlipca Andrei.

În afară de aceasta, vina inculpaților se confirmă prin materialele cauzei, examinate în ședința de judecată, care sunt relatate în decizia instanței de apel la f.d. 116 pe verso-117.

Probele sus-indicate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpaților și combat argumentele părții apărării, precum că în acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal. Or, probele cercetate confirmă în afara oricărui dubiu rezonabil, că inculpații Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav au săvârșit coruperea pasivă în privința martorului Hadîrcă Vladimir.

Astfel, Colegiul penal a menționat că, potrivit practicii judiciare stabilite, corupere pasivă constituie fapta săvârșită de către o persoană cu funcții de răspundere, care fie că pretinde, primește direct sau indirect oferte, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, fie că acceptă servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin pentru a îndeplini sau a nu îndeplini, a se abține, a întârzia ori a grăbi o acțiune contrar obligațiilor de serviciu prin utilizarea autorității sale, precum și pentru a obține de la alte autorități în favoarea sa ori a altor persoane distincții, funcții, piețe de desfacere sau decizii favorabile.

În cazul pretinderii, inițiativa întotdeauna aparține făptuitorului, care poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice alt mijloc de comunicare, și nu este necesar ca cererea să fie astfel formulată încât să poată fi înțeleasă de oricine. Este suficient ca, în raport cu împrejurările concrete, ea să fie inteligibilă pentru cel căruia i se adresează.

Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea de foloase necuvenite trebuie să fie univocă, manifestând intenția persoanei cu funcție de răspundere de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Prin primire se are în vedere recepționarea unei oferte; luarea în posesie a unui titlu de valoare sau a unui bun, care se înmânează; încasarea unei sume de bani; obținerea unui avantaj patrimonial.

Așadar, în cazul coruperii pasive, săvârșite prin primire, acceptarea și primirea nu se pot produce decât în același timp.

În acest sens instanța de apel a menționat că potrivit probelor acuzării, la momentul reținerii la inculpați a fost depistată suma de bani marcată și permisul de conducere pe numele lui V. Hadîrcă, aceste fapte nefiind negate de către inculpați.

Conform materialelor cauzei și potrivit declarațiilor martorului V. Hadîrcă și a inculpaților reiese că permisul de conducere a fost ridicat înainte de pornirea urmăririi penale și depunerea cererii de către martorul V. Hadîrcă la organul de urmărire penală, iar vreo cauză administrativă cu privire la conducerea de către V. Hadîrcă a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică n-a fost înregistrată la IP Glodeni, fiind înregistrată numai cauza administrativă la solicitarea lui V. Hadîrcă cu privire la accidentul rutier în urma căruia i-a fost deteriorat automobilul.

Colegiul penal a mai menționat, că potrivit materialelor cauzei și declarațiilor inculpaților, cauza administrativă la cererea lui V. Hadîrcă se afla la examinarea lui Vasilos V., însă permisul de conducere a fost ridicat de la Pușcaș St..

Așadar, în cadrul judecării cauzei s-a constatat cu certitudine, că începînd cu data de 06.09.2011 Vasilor Victor și Pușcaș Stanislav, prin extorcare au pretins de la Hadîrcă Vladimir mijloace bănești, în sumă de 2000 lei pentru a nu-l supune controlului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate sau absenței acesteia, precum și restituirea permisului de conducere a mijlocului de transport, ridicat ilegal la 06.09.2011, iar la 10.09.2012, acești bani au fost transmiși lui Pușcaș Stanislav, după ce Vasilos Victor i-a transmis lui Pușcaș Stanislav pentru a-i înmîna lui Hadîrcă Vladimir permisul de conducere pe numele lui, fiind reținuți de colaboratorii CCCEC.

Aceste circumstanțe au fost stabilite din declarațiile lui Hadîrcă Vladimir, care dînd declarații sub jurămînt, clar și consecvent a descris acțiunile ambilor inculpați atît la urmărirea penală, cît și în instanțele de judecată, declarații care nu pot fi puse la îndoială și se coraborează pe deplin cu probele administrate pe cauză.

La fel, instanța de apel a cercetat procesul-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 27.09.2011 (f.d.102-105 v.I), în care sunt descifrate înregistrările convorbirilor între V. Hadîrcă și inculpații V. Vasilos și S. Pușcaș la data de 08.09.2011, care confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii.

Totodată, Colegiul penal a reținut aplicarea incorectă de către instanța de fond la soluționarea cazului din speță a prevederilor art. art. 332 și 391 Cod de procedură penală, or în opinia sa inculpații cad sub incidența modificărilor operate în legea penală la art. 123 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia „prin persoană publică” se înțelege funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic,

al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acesteia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public”. Totodată, potrivit anexei nr. 1 la Legea nr. 158-XVI din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, angajații Aparatelor autorităților publice instituite de Parlament și Guvern cad sub incidența Legii nominalizate, inclusiv și colaboratorii de poliție din componența Ministerului de Interne ce este autoritate publică din cadrul Guvernului RM. Concomitent art. 18 a Legii nr. 416-XII din 18.12.1990 cu privire la poliție stipulează, că: „personalul poliției este compus din colaboratori ai poliției, funcționari publici și personal contractual, ce desfășoară activități auxiliare”. Astfel, că colaboratorii de poliție sunt atât persoane cu funcții de răspundere, cât și persoane publice, ce cad sub incidența art.123 alin. (1) Cod penal.

Modificările operate la data de 02.12.2011 la art. 324 alin. (1) Cod penal, n-au exclus caracterul infracțional al faptei penale, n-au ușurat pedeapsa penală sau în careva mod au ameliorat situația persoanei care a comis infracțiunea, ci doar au concretizat subiectul special al infracțiunii de corupere pasivă, acesta din „persoană cu funcție de răspundere” primind statut de „persoană publică și persoană publică străină”, fiind modificat în același sens și conținutul art. 123 Cod penal, lărgindu-se cercul subiecților ce cad sub incidența noțiunii de persoană publică.

De rând cu aceasta, instanța de apel a menționat că noțiunea de „persoană cu funcție de demnitate publică” și cea de „funcționar public” se află într-o relație de tip „parte-întreg”, cele două noțiuni intersectându-se, având aceleași domenii de incidență. De aceea soluția judiciară privind încetarea procesului penal în temeiul retroactivității legii penale, care ar fi exclus „persoana cu funcție de răspundere” din domeniul de aplicare a art.123 și respectiv art.324 Cod penal este una incorectă ce determină în acest sens netemeinicia soluției contestate, care a fost casată.

Colegiul penal la stabilirea pedepsei inculpaților s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, la fel și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal, de gravitatea și gradul de pericol social al crimei săvârșite de inculpați, precum și de personalitatea inculpaților.

La aplicarea pedepsei inculpaților, Colegiul penal a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Colegiul penal a considerat că, urmează să fie efectuată o analiză completă și minuțioasă a personalității infractorilor, urmărind în acest sens comportarea lor în viața socială. Stările de fapt, dar și circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpaților, a pus în vizorul Colegiului penal că inculpații au comis cu intenție o infracțiune mai puțin gravă, care atentează la valoarea protejată de legea penală - securitatea și ordinea publică, precum și urmările ireversibile a infracțiunii.

În prezenta cauză, instanța de apel, a considerat întemeiată solicitarea apelului declarat de procuror în partea numirii în privința inculpaților a pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei în baza art. 90 Cod penal și a constatat, că corijarea inculpaților este posibilă, fără izolarea acestora de societate, pedeapsă ce va corecta vina și va asigura scopurile pedepsei. Această concluzie este dictată atât de sancțiunea normei penale, cât și de personalitatea inculpaților, care se atrag la răspundere penală pentru prima dată. Colegiul penal a ținut cont și de gravitatea și gradul de pericol social a crimei săvârșite de inculpați, infracțiunea săvârșită făcând parte din categoria infracțiunilor grave, pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei fiind echitabilă faptei săvârșite de inculpați și care-și va atinge scopurile puse.

13. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Cazacu Dorin în numele inculpaților Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav, în termen la data de 14 decembrie 2018, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 13), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei atacate, cu pronunțarea unei decizii de achitare a lui Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- acțiunile inculpaților au fost încadrate de către acuzare în baza art. art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal în prezența calificativelor „coruperea pasivă manifestată prin fapta persoanei cu funcție de răspundere care pretinde și primește bani ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu, săvârșite prin extorcarea bunurilor și de către două persoane în participație simplă prin coautorat”.

- acuzarea insistă că inculpații au comis toate cele trei acțiuni ce caracterizează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal;

- la fel, acuzarea insistă că, vinovăția inculpaților se dovedește prin probele indicate în rechizitoriu și în lista probelor”, prezentate și examinate în cadrul cercetării judecătorești. Însă analizând fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, recurentul insistă asupra faptului că, în speță poate fi adoptată doar o singură soluție - de achitare a inculpaților în raport cu învinuirea care le-a fost adusă. Doar o asemenea soluție va putea fi considerată legală și conformă principiilor ce însoțesc dreptul la un proces echitabil;

- recurentul menționează că a fost încălcat art. 6 din CEDO, invocând mai multe cauze CEDO, care ar fi aplicabile speței date și anume : cauza Sandu vs Moldova din 11.02.2014, făcând referire la paragraful 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38 din această hotărâre; cauza Vanyan vs Rusia din 15.12.2005; cauza Romanauskas vs Lituania din 05.02.2008, paragraful 55, 56, 62-64, 66, 67, 73;

- apelul avocatului incorect a fost considerat ca depus peste termen;

14. Pe marginea recursului declarat procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea recursului, ca nefiind îndeplinite cerințele după formă și conținut, deoarece instanța instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod

de procedură penală, a dat apreciere întregului sistem de probe, just a ajuns la concluzia condamnării lui Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav în baza art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

15. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Referitor la pct. 6), 12), 13), 16) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală invocate de recurent, Colegiul penal constată că acesta le invocă pur declarativ, fără a fi descrise detaliat, motiv din care le consideră neîntemeiate.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, recurentul pledează asupra achitării inculpaților, deoarece fapta lor nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate, temei ce se raportează la prevederile pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii”.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpații nu au săvârșit infracțiunea imputată, iar probele nu coroborează între ele, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Colegiul penal reține, că instanța de apel verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de cercetare coroborată a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpaților Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Totodată, instanța de apel casînd sentința primei instanțe și pronunțînd o nouă hotărîre și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile martorilor Ivanov Gheorghe, Hadîrcă Vladimir și Zlipca Andrei și din probele materiale administrate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpați a infracțiunii de coruperea pasivă, probe care sânt descrise amănunțit în decizia atacată (f. d. 115-117, vol. IV).

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția lor, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărîrea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că la baza hotărîrii a fost pus doar denunțul lui Hadîrcă Vladimir, a cărui veridicitate nu a fost verificat de către organul de urmărire penală, instanța de recurs atestă că faptul comiterii infracțiunii imputate anume de către inculpați se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- declarațiile martorului Hadîrcă Vladimir, audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, în condițiile art. 370-371 Cod de procedură penală, (f. d. 59-62, vol. IV);
- declarațiile martorului Zlipca Andrei, audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, în condițiile art. 370-371 Cod de procedură penală, (f. d. 63-65, vol. IV);
- declarațiile martorului Ivanov Gheorghe, audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, în condițiile art. 370-371 Cod de procedură penală, (f. d. 66-68, vol. IV);

Instanța de recurs conchide că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct la Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav că au comis infracțiunea prevăzută de art. art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărîrilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpatului, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Totodată, în același context, urmează a se remarca, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța de apel, întrucât aceasta este atributul exclusiv al primei instanțe și instanței de apel.

Referitor la argumentul recurentului cu privire la „*acțiunile inculpaților incorect au fost încadrate de către acuzare în baza art. art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal în prezența calificativelor „coruperea pasivă manifestată prin fapta persoanei cu funcție de răspundere care pretinde și primește bani ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu, săvârșite prin extorcarea bunurilor și de către două persoane în participație simplă prin coautorat*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat,

or, instanța de apel corect a încadrat acțiunile inculpaților Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav în prevederile art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (în redacția legii de pînă la 25.02.2014), care era în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și sancțiunea căreia este mai blîndă, adică - coruperea pasivă, cu următoarele semne de calificare: fapta persoanei cu funcții de răspundere (persoană publică) care pretinde și primește bani ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiunile ei de serviciu, acțiuni săvârșite cu extorcarea de bunuri de două persoane în participație simplă prin coautorat.

În acest sens, Colegiul penal menționează că modificările operate la data de 02.12.2011 la art. 324 alin. (1) Cod penal, n-au exclus caracterul infracțional al faptei penale, n-au ușurat pedeapsa penală sau în careva mod au ameliorat situația persoanei care a comis infracțiunea, ci doar au concretizat subiectul special al infracțiunii de corupere pasivă, acesta din „persoană cu funcție de răspundere” primind statut de „persoană publică și persoană publică străină”, fiind modificat în același sens și conținutul art. 123 Cod penal, lărgindu-se cercul subiecților ce cad sub incidența noțiunii de persoană publică.

Totodată, instanța de recurs reține că noțiunea de „persoană cu funcție de demnitate publică” și cea de „funcționar public” se află într-o relație de tip „parte-întreg”, cele două noțiuni intersectându-se, având aceleași domenii de incidență. Prin urmare soluția instanței de apel de condamnare a inculpaților în baza art. 44, 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (în redacția legii de pînă la 25.02.2014) este una corectă și întemeiată.

Cu privire la argumentul recurentului precum că „*apelul avocatului Cazacu D. incorect a fost considerat ca depus peste termen*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează în acest sens că instanța de apel corect a indicat în decizia sa asupra acestui fapt următoarele „*din materialele dosarului reiese, că apărătorul Cazacu D. a fost înștiințat despre data ședinței de judecată din 20 iulie 2012, fiindu-i expediată citația pe adresa indicată de ultimul în mandatul anexat la dosar, fapt confirmat prin avizul de recepție din 19 iunie 2012 (f.d. 4; 53; 54, Vol. II). Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 20 iulie 2012, apărătorul nu s-a prezentat la ședința în care a fost pronunțat public dispozitivul sentinței și nu a informat instanța despre motivul neprezentării sale (f.d. 70, Vol. II). Totodată, la data de 20 ianuarie 2013 de către instanța de apel a fost expediată în adresa apărătorului inculpaților, Cazacu D., înștiințare privind judecarea apelului declarat de către procuror în cauza penală de învinuirea lui Vasilos V. și Pușcaș St., iar la 28 ianuarie 2013 apărătorul a depus cerere de eliberare a copiei de pe sentința instanței de fond (f.d. 133; 135, Vol. II), apelul fiind declarat în ședința de judecată din 06 februarie 2013 (f.d. 137; 141, Vol. II). La fel, urmează a fi menționat, că inculpaților Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav le-a fost înmînată copia de pe sentința redactată la data de 07 decembrie 2012 contra semnătură, fapt confirmat prin recipisele anexate (f.d. 115; 116) și confirmat în instanța de apel (f.d. 145 verso), însă aceștia nu au declarat apeluri în termenul legal prevăzut de legislația procesual penală. Mai mult ca atât, la 10.12.2012 Judecătoria Glodeni a expediat spre examinare în adresa Curții de Apel Bălți apelul procurorului, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele cauzei (vol. 2, f.d. 130). Totodată, copia*

scrisorii date a fost expediată în adresa avocatului și inculpaților pentru cunoștință, ceea ce denotă că aceștia erau informați despre depunerea apelului de către procuror, însă cu toate acestea nu au depus apel, și nici avocatul nu a solicitat copia sentinței. Mai mult, la 10.01.2013 în adresa inculpaților și avocatului au fost expediate citații pentru prezentarea în ședința instanței de apel din 06.02.2013, însă avocatul a depus cerere pentru eliberarea copieii sentinței abia la data de 28.01.2013. Instanței de apel nu i-au fost prezentate probe ce ar confirma, că întârzierea în depunerea apelului a fost determinată de motive întemeiate, că inculpații sau avocatul au fost în imposibilitate de a depune apel. Astfel, Colegiul penal reține, că apelul a fost depus de către avocatul D. Cazacu fără motive întemeiate, peste termenul de 15 zile prevăzut de art. 402 CPP, fapt ce duce la respingerea lui, ca depus peste termen”.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, cauzele CEDO enumerate considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Astfel, hotărârea atacată nu este afectată de erori esențiale de drept și lipsesc careva motive ce ar servi drept temei pentru rejudecarea cauzei în ordine de recurs.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și art.6 CEDO și semnalate de apărătorul inculpaților, Cazacu Dorin, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în speța dată, ca fiind vădit neîntemeiat.

16. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cazacu Dorin în numele inculpaților Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Vasilos Victor Xxxxx și Pușcaș Stanislav Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 martie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie